

Vec T-362/04

Leonid Minin proti Komisii Európskych spoločenstiev

„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika — Obmedzujúce opatrenia voči Libérii — Zmrazenie finančných prostriedkov osôb spojených s Charlesom Taylorom — Právomoc Spoločenstva — Základné práva — Žaloba o neplatnosť“

Rozsudok Súdu prvého stupňa (druhá komora) z 31. januára 2007 II - 207

Abstrakt rozsudku

1. *Medzinárodné právo verejné — Charta Organizácie Spojených národov — Povinnosti z nej vyplývajúce — Záväzný charakter pre Spoločenstvo*

2. *Akty inštitúcií — Volba právneho základu*
(Články 60 ES, 301 ES a 308 ES; nariadenie Rady č. 872/2004; nariadenia Komisie č. 1149/2004 a č. 874/2005)
3. *Zmluva ES — Úpravy vlastníckych vzťahov — Zásada neutrality — Hranice*
(Články 60 ES, 83 ES, 133 ES, 295 ES a 301 ES)
4. *Akty inštitúcií — Odôvodnenie*
(Článok 253 ES; nariadenie Rady č. 872/2004)
5. *Medzinárodné právo verejné — Zásada teritoriality — Akt Spoločenstva stanovujúci obmedzujúce opatrenia voči tretej krajine — Neexistencia exteritoriálneho účinku*
(Článok 60 ES a 301 ES; nariadenie Rady č. 872/2004; nariadenia Komisie č. 1149/2004 a č. 874/2005)

1. V celom rozsahu, v ktorom Spoločenstvo na základe Zmluvy prevzalo právomoci predtým vykonávané členskými štátmi v oblasti uplatňovania Charty Organizácie Spojených národov, sú ustanovenia tejto Charty záväzné pre Spoločenstvo a Spoločenstvo je povinné na základe samotnej Zmluvy, ktorou bolo založené, prijať pri výkone svojich právomocí všetky opatrenia potrebné na to, aby umožnilo svojim členským štátom splniť povinnosti, ktoré im z uvedenej Charty vyplývajú.

jednotlivcov na základe článkov 60 ES a 301 ES, pokiaľ to stanovuje spoločná pozícia alebo jednotná akcia prijatá na základe ustanovení Zmluvy EÚ týkajúcich sa spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky a pokiaľ tieto opatrenia skutočne smerujú k prerušeniu alebo k čiastočnému alebo úplnému obmedzeniu hospodárskych vzťahov s jednou alebo viacerými tretími krajinami. Naopak, obmedzujúce opatrenia, ktoré nevykazujú žiadny vzťah k územiu alebo vládne režimu tretej krajiny, nemôžu byť založené len na týchto ustanoveniach. Spoločenstvo má však právomoc prijať také opatrenia na základe článkov 60 ES, 301 ES a 308 ES.

(pozri bod 67)

2. Spoločenstvo má právomoc prijať obmedzujúce opatrenia postihujúce priamo

V tomto ohľade Spoločenstvo malo rovnako právomoc prijať nariadenie

č. 872/2004 o ďalších reštriktívnych opatreniach voči Libérii, ako aj nariadenia č. 1149/2004 a č. 874/2005, meniace a dopĺňajúce prvé uvedené nariadenie, ktorými sa v Spoločenstve vykonávajú obmedzujúce opatrenia voči bývalému libérijskému prezidentovi Charlesovi Taylorovi a jeho spoločníkom stanovené spoločnou pozíciou 2004/487, len na základe článkov 60 ES a 301 ES. Keďže sa totiž Bezpečnostná rada Organizácie Spojených národov, orgán, ktorému medzinárodné spoločenstvo zverilo hlavnú úlohu pri udržiavaní mieru a medzinárodnej bezpečnosti, domnieva, že tento bývalý prezident a jeho spoločníci sú naďalej schopní narušiť mier v Libérii a v susedných krajinách, obmedzujúce opatrenia prijaté voči nim vykazujú vzťah k územiu alebo vládnomu režimu tejto krajiny, ktorý je dostatočný na to, aby sa mohli považovať za opatrenia, ktoré smerujú k prerušeniu alebo k čiastočnému alebo úplnému obmedzeniu hospodárskych vzťahov s treťou krajinou v zmysle uvedených článkov 60 ES a 301 ES.

(pozri body 68, 69, 74)

3. Bez ohľadu na článok 295 ES, podľa ktorého úprava vlastníckych vzťahov patrí do právomoci každého členského štátu, iné ustanovenia Zmluvy oprávňujú Spoločenstvo na prijatie sankčných alebo

obraných opatrení, ktoré zasahujú do vlastníckeho práva jednotlivcov. Tak je to predovšetkým v oblasti hospodárskej súťaže (článok 83 ES) a obchodnej politiky (článok 133 ES). Je to tak aj v prípade opatrení smerujúcich k prerušeniu alebo k čiastočnému alebo úplnému obmedzeniu hospodárskych vzťahov s jednou alebo viacerými tretími krajinami, ktoré sú prijaté na základe článkov 60 ES a 301 ES.

(pozri bod 77)

4. Formálna vada, ktorú v prípade nariadenia predstavuje skutočnosť, že jedno z jeho odôvodnení obsahuje nesprávny skutkový údaj, nemôže viesť k jeho zrušeniu, ak jeho ostatné odôvodnenia poskytujú samy osebe dostatočné odôvodnenie.

(pozri bod 81)

5. Nariadenie č. 872/2004 o ďalších reštriktívnych opatreniach voči Libérii, ako aj nariadenia č. 1149/2004 a č. 874/2005, ktorými sa mení a dopĺňa prvé uvedené nariadenie, sa vzťahujú len na finančné prostriedky a hospodárske zdroje nachádzajúce sa na území Spoločenstva,

a nemajú preto žiadny exteritoriálny účinok. Uvedené nariadenia teda nie sú v rozpore so zásadou teritoriality. Okolnosť, že konania, ktoré viedli k prijatiu napadnutých nariadení, majú účinky len mimo územia Spoločenstva, je v tomto ohľade irelevantná, keďže opatrenia prijaté na základe článkov 60 ES a 301 ES, ako sú uvedené nariadenia, smerujú práve k tomu, aby Spoločenstvo vykonalo spoločné pozície alebo jednotné akcie, ktoré boli prijaté na základe ustanovení Zmluvy EÚ týkajúcich sa spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky (SZBP) a ktoré stanovujú určitý postup voči tretím krajinám. Navyše podľa článku 11 ods. 1 EÚ je jedným z cieľov SZBP zachovať mier a posilniť medzinárodnú bezpečnosť v súlade so zásadami Charty Organizácie Spojených národov. Taký cieľ by zjavne nebolo

možné dosiahnuť, pokiaľ by Spoločenstvo muselo obmedziť svoju činnosť na prípady, v ktorých situácia vedúca k jeho zásahu má účinky na jeho území.

To platí aj pre okolnosť, podľa ktorej cieľom dotknutých nariadení je v konečnom dôsledku vyvolať svoje účinky na území Libérie, keďže články 60 ES a 301 ES práve oprávňujú Spoločenstvo prijímať opatrenia spočívajúce v hospodárskych sankciách, ktoré majú mať účinky v tretích krajinách.

(pozri body 106 — 108)